

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 21. januarja 2016*

„Pritožba — Člen 81 ES — Omejevalni sporazumi — Španski trg cestogradbenega bitumna — Razdelitev trga in usklajevanje cen — Predolgo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem — Člen 261 PDEU — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 31 — Neomejena sodna pristojnost — Člen 264 PDEU — Razglasitev ničnosti odločbe Komisije v delu ali v celoti“

V zadevi C-603/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 22. novembra 2013,

Galp Energía España SA s sedežem v Alcobendasu (Španija),

Petróleos de Portugal (Petrogal) SA s sedežem v Lizboni (Portugalska),

Galp Energía SGPS SA s sedežem v Lizboni,

ki jih zastopata M. Slotboom in G. Gentil Anastácio, odvetnika,

pritožnice,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata C. Urraca Caviedes in F. Castillo de la Torre, agenta, ob sodelovanju J. Rivasa Andrésa, odvetnika, in G. Eclair-Heath, solicitor,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik četrtega senata v funkciji predsednika petega senata, K. Lenaerts, predsednik Sodišča v funkciji sodnika petega senata, D. Šváby (poročevalec), A. Rosas in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. aprila 2015,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Družbe GALP Energía España SA (v nadaljevanju: GALP Energía España), Petróleos de Portugal (Petrogal) SA (v nadaljevanju: Petróleos de Portugal) in GALP Energía SGPS SA (v nadaljevanju: GALP Energía SGPS) (v nadaljevanju: skupaj: pritožnice) s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. septembra 2013, Galp Energía España in drugi/Komisija (T-462/07, EU:T:2013:459, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče, prvič, razglasilo delno ničnost Odločbe Komisije C(2007) 4441 final z dne 3. oktobra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES, ki je postal člen 101 PDEU (zadeva COMP/38.710 – Bitumen (Španija)) (v nadaljevanju: sporna odločba) ter znižalo znesek globe, ki jim je bila naložena, ter drugič, tožbo v preostalem delu zavrnilo.

Pravni okvir

- 2 Člen 31 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) določa:

„S pritožbo zoper odločbo, s katero je Komisija določila globo ali periodično denarno kazen, ima Sodišče neomejeno pristojnost do pregleda odločbe. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko prekliče, zniža ali zviša.“

Dejansko stanje in sporna odločba

- 3 Dejansko stanje spora je bilo navedeno v točkah od 1 do 85 izpodbijane sodbe in jih je za namene tega postopka mogoče tako povzeti.
- 4 Proizvod, na kateri se nanaša kršitev, je cestogradbeni bitumen, torej bitumen, ki ni bil nikakor obdelan in se uporablja za gradnjo ter vzdrževanje cest.
- 5 Španski trg bitumna zajema tri proizvajalce, skupine Repsol, CEPASA-PROAS in BP na eni ter uvoznike, med katerimi so skupina Nynäs ter skupina, ki jo tvorijo pritožnice, na drugi strani.
- 6 Od leta 1990 do leta 2003 so bila sredstva družbe Galp Energía España, prej Petrogal Española SA, v 89,29-odstotni lasti družbe Petróleos de Portugal in v 10,71-odstotni lasti družbe Tagus RE, zavarovalniške družbe, ki je bila sama pod 98-odstotnim nadzorom družbe Petróleos de Portugal. Od leta 2003 je družba Galp Energía España hčerinska družba v 100-odstotni lasti družbe Petróleos de Portugal. Ta pa je od 22. aprila 1999 hčerinska družba v 100-odstotni lasti družbe Galp Energía SGPS.
- 7 Dejavnost družbe Galp Energía España je prodaja in trženje bitumna v Španiji. Njen promet, ki se nanaša na bitumen, prodan nepovezanim strankam v Španiji, je leta 2001 – ki je bilo zadnje celo leto kršitve – znašal 13.000.000 EUR, torej 4,54 % zadevnega trga. Konsolidiran skupni promet družbe Galp Energía SGPS je leta 2006 znašal 12.576.000.000 EUR.
- 8 Po vlogi za imuniteto, ki jo je skupina BP vložila 20. junija 2002 na podlagi Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155), so bila 1. in 2. oktobra 2002 pri skupinah Repsol, PROAS, BP in Nynäs ter skupini, ki jo tvorijo pritožnice, opravljena preverjanja.
- 9 Komisija je 6. februarja 2004 na podlagi člena 11(3) Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve Uredbe o izvajanju členov [81 ES] in [82 ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 3) zadevnim podjetjem poslala prvi sveženj zahtev po informacijah.

- 10 Družbi Repsol in PROAS sta 31. marca 2004 oziroma 5. aprila 2004 Komisiji po telefaksu predložili vlogo na podlagi njenega obvestila o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah, ki sta ji priložili izjavo podjetja.
- 11 Komisija je po tem, ko je na zadevna podjetja naslovila še štiri zahteve po informacijah, uradno začela postopek ter skupinam BP, Repsol, CEPESA-PROAS, Nynäs in skupini, ki jo tvorijo pritožnice, od 24. do 28. avgusta 2006 vročila obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah.
- 12 Komisija je 3. oktobra 2007 sprejela sporno odločbo, s katero je ugotovila, da je bilo trinajst družb, ki so naslovnice te odločbe, udeleženi pri celoti sporazumov in usklajenih ravnanj pri trženju cestogradbenega bitumna na španskem ozemlju (z izjemo Kanarskih otokov) v obliki razdelitve trga in usklajevanja cen.
- 13 Različna kršitvena ravnanja ali njihovi elementi, ki so bili ugotovljeni, so:
 - določitev prodajnih kvot;
 - razdelitev količin proizvoda in strank med vse udeležence omejevalnega sporazuma na podlagi teh kvot;
 - nadzor izvajanja razdelitve trga in strank z izmenjavo informacij o obsegu prodaje (v nadaljevanju: sistem nadzora);
 - vzpostavitev mehanizma nadomestil, namenjenega izravnavi razlik, nastalih v zvezi z dogovorjeno razdelitvijo trga in strank (v nadaljevanju: mehanizem nadomestil);
 - sporazum o spremembi cen bitumna in datum uporabe novih cen;
 - udeležba na rednih sestankih in drugi stiki z namenom dogovoriti zgoraj navedene omejitve konkurence in jih izvajati ali spremeniti glede na potrebe.
- 14 Komisija je štela za dokazano, da je osebje družbe Galp Energía España sodelovalo pri omejevalnem sporazumu v imenu te družbe. Komisija je glede na sodno prakso o domnevi o dejanskem izvajanju odločilnega vpliva matične družbe na hčerinsko družbo, ki je v njeni 100-odstotni lasti, in glede na lastniške povezave med družbami Galp Energía España, Petróleos de Portugal in Galp Energía SGPS ocenila, da so družbe Galp Energía España, Petróleos de Portugal in od 22. aprila 1999 tudi Galp Energía SGPS za namene uporabe člena 81(1) ES sestavljale eno samo podjetje.
- 15 Komisija je menila, da vsako od dveh ugotovljenih omejevanj konkurence, in sicer horizontalni sporazumi o razdelitvi trga ter usklajevanje cen, zaradi same narave spada med najresnejše vrste kršitev člena 81 ES, ki lahko v skladu s sodno prakso že zgolj glede na svojo naravo utemeljijo opredelitev kot „zelo resne“ kršitve, ne da bi moralo tako ravnanje zajemati posebno geografsko območje ali imeti poseben vpliv.
- 16 Komisija je presodila, da je nemogoče izmeriti dejanski vpliv kartela na trg, zlasti ker ni imela dovolj informacij o tem, kako bi se neto cene bitumna v Španiji verjetno gibale, če ne bi bilo sporazumov. Komisija je štela, da ni dolžna natančno dokazati dejanskega učinka kartela na zadevni trg ali ga količinsko opredeliti, temveč je menila, da lahko zgolj poda oceno verjetnosti takega učinka. Komisija je vsekakor menila, da so se kartelni sporazumi izvajali in da je bilo verjetno, da so povzročili dejanske protikonkurenčne učinke.

- 17 Komisija je glede na naravo kršitve štela, da so skupine Repsol, PROAS, BP, Nynäs in skupina, ki jo tvorijo pritožnice, zelo resno kršile člen 81 ES, in pojasnila, da je bil ta sklep oblikovan neodvisno od vprašanja, ali je imel kartel izmerljiv učinek na zadevni trg. Komisija je dodala, da je upoštevala to, da se je nedovoljeno dogovarjanje nanašalo le na španski trg.
- 18 Komisija je „izhodiščni znesek“ glob, ki se naložijo, določila ob upoštevanju teže kršitve, vrednosti zadevnega trga, ki je bila leta 2001, ki je bilo zadnje celo leto kršitve, ocenjena na 286.400.000 EUR, in tega, da je bila kršitev omejena na prodaje bitumna v eni sami državi članici. Komisija je glede na zgornje elemente izhodiščni znesek glob določila na 40.000.000 EUR.
- 19 Komisija je nato podjetja – naslovnike sporne odločbe razvrstila v različne kategorije glede na njihov relativen pomen na zadevnem trgu, da bi uporabila različno obravnavanje in s tem upoštevala njihovo dejansko gospodarsko zmožnost za povzročitev resne škode konkurenci. Komisija se je v ta namen oprla na njihove deleže, izražene z vrednostjo prodaj, na španskem trgu cestogradbenega bitumna za poslovno leto 2001.
- 20 Družbi Repsol in PROAS, katerih deleža na zadevnem trgu sta za poslovno leto 2001 znašala 34,04 % oziroma 31,67 %, sta bili razvrščeni v prvo kategorijo, družba BP s 15,19-odstotnim tržnim deležem v drugo kategorijo in družba Nynäs ter pritožnice, katerih tržni deleži so znašali od 4,54 % do 5,24 %, v tretjo kategorijo. Na tej podlagi so bili izhodiščni zneski glob, ki se naložijo, tako prilagojeni:
- prva kategorija za družbi Repsol in PROAS: 40.000.000 EUR;
 - druga kategorija za družbo BP: 18.000.000 EUR;
 - tretja kategorija za družbo Nynäs in pritožnice: 5.500.000 EUR.
- 21 Komisija je določitev zneska glob na stopnji, ki zagotavlja dovolj odvrčilen učinek, štela za ustrezno, da za znesek globe, ki se naloži družbama BP in Repsol, uporabi množitelj 1,8 oziroma 1,2 glede na njun skupni promet v letu 2006, ki je zadnje poslovno leto pred sprejetjem sporne odločbe, za znesek globe, ki se naloži družbama PROAS in Nynäs ter pritožnicam, pa da ne uporabi množitelja.
- 22 Po zvišanju izhodiščnega zneska glob glede na trajanje kršitve tako, da je osnovni znesek globe znašal 9.625.000 EUR za družbi GALP Energía España in Petróleos de Portugal ter 7.150.000 EUR za družbo GALP Energía SGPS, je Komisija prav tako sklenila, da je treba znesek globe, ki naj se naloži družbama Repsol in PROAS, zvišati za 30 % zaradi obteževalnih okoliščin, saj sta bili ti podjetji vodilni v kartelu.
- 23 Komisija je primerjala vlogo pritožnic z vlogo družb Repsol, PROAS in BP ter preučila, ali je znižanje zneska globe utemeljeno. Štela je, da je primerno razlikovati drugačno vlogo, ki so jo imele pritožnice, ob upoštevanju njihove bolj omejene udeležbe pri kršitvi, in je odločila znesek njihovih glob znižati za 10 %.
- 24 Družbama Galp Energía España in Petróleos de Portugal je bilo torej v členu 2 izreka sporne odločbe solidarno naloženo plačilo globe v znesku 8.662.500 EUR, od katerega je bila za 6.435.000 EUR solidarno odgovorna tudi družba Galp Energía SGPS.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 25 Pritožnice so 19. decembra 2007 v sodnem tajnistvu Splošnega sodišča vložile tožbo, s katero so predlagale razglasitev popolne ali delne ničnosti sporne odločbe in, podredno, znižanje globe, ki jim je bila naložena.
- 26 Pritožnice so v podporo svoje tožbe navedle devet tožbenih razlogov.

- 27 Splošno sodišče je ugodilo tretjemu tožbenemu razlogu pritožnic in razglasilo ničnost člena 1 odločbe v delu, v katerem se z njim ugotavlja udeležba družb Galp Energía España, Petróleos de Portugal in Galp Energia pri celoti sporazumov in usklajenih ravnanj na španskem trgu bitumna v obsegu, v katerem ta celota zajema, prvič, sistem nadzora izvajanja sporazumov o razdelitvi trga in strank, in drugič, mehanizem nadomestil za izravnavo razlik, nastalih glede na sporazume o razdelitvi trga in strank.
- 28 V ta namen se je Splošno sodišče, kot je med drugim razvidno iz točk 215, 292, 293 in 301 izpodbijane sodbe, oprlo le na dokaze, ki izvirajo iz obdobja dejanskega stanja, in na tej podlagi štelo, da odgovornost pritožnic glede sistema nadzora in mehanizma nadomestil ni dokazana. Tako je zavrnilo upoštevanje izjave V. C., direktorja za prodajo bitumna pri družbi Petrogal Española SA, ki je postala Galp Energía España, z dne 6. decembra 2007, ki so jo pritožnice predložile v spis sodnega postopka in je Komisija torej v sporni odločbi ni štela za obremenilen dokaz.
- 29 Splošno sodišče je v točkah 611, 625 in 626 izpodbijane sodbe ob upoštevanju te izjave V. C. z dne 6. decembra 2007 kljub temu ugotovilo, da so bile pritožnice seznanjene z udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri mehanizmu nadomestil, da so prav tako lahko predvidele udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri nadzornem sistemu ter da jih je bilo zato mogoče šteti za odgovorne glede teh dveh elementov kršitve.
- 30 Splošno sodišče je glede na te ugotovitve v točki 630 izpodbijane sodbe presodilo, da ni treba spremeniti izhodiščnega zneska globe, vendar pa je v točki 632 te sodbe menilo, da je treba zvišati odstotek znižanja globe, ki ga je Komisija uporabila na podlagi olajševalnih okoliščin.
- 31 V točkah 635 in 636 navedene sodbe je torej delno ugodilo devetemu tožbenemu razlogu in uporabilo dodatno znižanje zneska globe za 4 %, ki ga je dodalo 10-odstotnemu znižanju, ki je že bilo odobreno v sporni odločbi.
- 32 Splošno sodišče je zavrnilo druge tožbene razloge za razglasitev ničnosti, ki so jih navedle stranke, vključno s petim in šestim tožbenim razlogom, ki sta se nanašala na nezakonnost ugotovitve njihovega sodelovanja pri usklajevanju cen in trajanju tega sodelovanja.
- 33 Zato je bil znesek globe, naložene družbama Galp Energía España in Petróleos de Portugal v členu 2 izreka sporne odločbe, določen na 8.277.500 EUR, znesek globe, naložene družbi Galp Energia SGPS, v istem členu pa je bil določen na 6.149.000 EUR.

Predlogi strank

- 34 Pritožnice s pritožbo Sodišču predlagajo, naj:
- primarno, izpodbijano sodbo razveljavi;
 - člene od 1 do 3 sporne odločbe razglasi za nične v delu, v katerem se nanaša nanje, in/ali zniža znesek globe, ki jim je bila naložena;
 - podredno, sodbo razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 35 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in

— pritožnicam naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Pritožba

36 Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo tri pritožbene razloge.

Prvi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava, ki vpliva na ugotovitev sodelovanja pritožnic pri dejavnostih usklajevanja cen v obdobju 1995–2002

Trditve strank

- 37 Pritožnice s prvim pritožbenim razlogom, ki je razdeljen na tri dele, trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 81(1) ES, izkrivilo dokaze in kršilo pravila postopka, ki urejajo presojo dokazov, ter splošno načelo domneve nedolžnosti, zagotovljeno s členom 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker je v točkah 407 in 456 izpodbijane sodbe ugotovilo, da ni mogoče šteti, da je Komisija nezakonito potrdila udeležbo pritožnic pri usklajevanju cen „do leta 2002“. Poleg tega naj Splošno sodišče te ugotovitve ne bi pravno zadostno obrazložilo.
- 38 Pritožnice s prvim delom pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da v točkah od 370 do 408 izpodbijane sodbe za ugotovitev, da je Komisija dokazala udeležbo pritožnic pri dejavnostih usklajevanja cen med letoma 1995 in 2002, ni upoštevalo dveh razbremenilnih dokazov, in sicer tega, da ne v prijavi zaradi prizanesljivosti skupine BP ne v dokumentih, ki izvirajo iz obdobja dejanskega stanja in ki jih je predložila skupina BP, ni omenjeno, da so bile pritožnice udeležene pri dejavnostih usklajevanja cen.
- 39 Pritožnice z drugim delom pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da ni ugotovilo, da sporna odločba ne vsebuje nobenega dokaza glede datuma začetka domnevne udeležbe pritožnic pri dejavnostih usklajevanja cen.
- 40 V zvezi s tem navajajo, da izjave družb Repsol in PROAS v zvezi s prizanesljivostjo ne vsebujejo nobenega konkretnega dejstva, vključno z datumi, sestanki, telefonskimi klici ali zvišanji cen, in da te izjave niso dovolj natančne in skladne, da bi dokazovale udeležbo pritožnic pri dejavnostih usklajevanja cen od leta 1995 do leta 2002. V tem smislu prav tako poudarjajo, da datuma začetka razdeljevanja trga ni mogoče šteti za datum začetka udeležbe družbe Petróleos de Portugal pri sporazumih o cenah, saj ta sporazuma v skladu s sporno odločbo tvorita različna sklopa omejevalnega sporazuma.
- 41 Pritožnice s tretjim delom pritožbenega razloga Splošno sodišče grajata, ker je presodilo, da je izmenjava elektronske pošte znotraj družbe Galp Energía España 18. in 19. oktobra 2000, ki se je presojala v točkah od 387 do 404 izpodbijane sodbe, dokaz, ki izvira iz obdobja dejanskega stanja in izkazuje udeležbo pritožnic pri usklajevanju cen.
- 42 Komisija meni, da je ta pritožbeni razlog v celoti nedopusten in vsekakor neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 43 Na začetku je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256 PDEU in iz člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter iz člena 168(1)(d) Poslovnika tega sodišča razvidno, da je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane dele sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne

trditve, ki posebej utemeljujejo ta predlog, sicer sta pritožba oziroma zadevni razlog nedopustna (glej zlasti sodbo Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 29 in navedena sodna praksa).

- 44 Tako ne izpolnjuje teh zahtev in mora biti zato razglašen za nedopusten pritožbeni razlog, v okviru katerega trditve niso dovolj natančne in podprte, da bi Sodišče lahko opravilo nadzor zakonitosti (glej v tem smislu sodbo Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 45 Trditve, ki se nanašajo na kršitev člena 81(1) ES, na neobrazložitev sporne odločbe ter na kršitev pravil postopka, ki urejajo presojo dokazov, in splošnega načela domneve nedolžnosti, kot tudi trditve o izkrivljanju dokazov ne izkazujejo z zahtevano natančnostjo napačne uporabe prava, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče, temveč gre za splošne in nepodprte trditve, tako da jih je treba zavreči kot nedopustne.
- 46 V zvezi s prvim in tretjim delom tega pritožbenega razloga, v katerih pritožnice Splošnemu sodišču očitajo, prvič, da za ugotovitev, da je Komisija dokazala udeležbo pritožnic pri dejavnostih usklajevanja cen med letoma 1995 in 2002, ni upoštevalo dveh dokazov, in drugič, da je menilo, da je izmenjava interne elektronske pošte pritožnic 18. in 19. oktobra 2000 dokaz, ki izvira iz obdobja dejanskega stanja in izkazuje njihovo udeležbo pri usklajevanju cen, zadošča spomniti, da je v skladu s členom 256(1), drugi pododstavek, PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je zato edino pristojno, da ugotovi in presodi upoštevana dejstva in da presodi dokaze, ki so mu predloženi. Presoja teh dejstev in dokazov, ki so jih pritožnice v obravnavanem primeru navedle zgolj nejasno, in ne da bi jih podprle, razen v primeru njihovega izkrivljanja torej ne pomeni pravnega vprašanja, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej v tem smislu zlasti sodbo Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 84).
- 47 Zato je treba te trditve zavreči kot nedopustne.
- 48 V zvezi z drugim delom tega pritožbenega razloga, v katerem pritožnice Splošnemu sodišču očitajo, da ni ugotovilo, da sporna odločba ne vsebuje nobenega dokaza glede začetka domnevne udeležbe pritožnic pri zadevnih dejavnostih usklajevanja cen, zadošča poudariti, da pritožnice tega utemeljevanja v nasprotju s tem, kar zatrjujejo, pred Splošnim sodiščem niso navedle. To utemeljevanje je torej novo in zato nedopustno.
- 49 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog v celoti zavreči kot nedopusten.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev razumnega roka sojenja, ki jo je storilo Splošno sodišče

Trditve strank

- 50 Pritožnice trdijo, da je Splošno sodišče kršilo člen 47 Listine in člen 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), ker ni odločilo v razumnem roku, kar naj bi upravičevalo razveljavitev izpodbijane sodbe in razglasitev ničnosti sporne odločbe ali, podredno, bistveno znižanje globe, ki jim je bila naložena.
- 51 Navajajo, da je bila njihova tožba za razglasitev ničnosti vložena 19. decembra 2007, pisni postopek je bil končan 21. oktobra 2008, ustni postopek se je začel 12. novembra 2012, glavna obravnava je bila opravljena 24. januarja 2013, sodba pa je bila razglašena 16. septembra 2013.

- 52 Ker je celoten postopek trajal okrog pet let in devet mesecev (69 mesecev), pri čemer so od konca pisnega postopka do začetka ustnega postopka pretekla štiri leta in en mesec (49 mesecev), pritožnice ob uporabi merila, ki ga je Sodišče določilo v sodbi Baustahlgewebe/Komisija (C-185/95 P, EU:C:1998:608), menijo, da Splošno sodišče ni izpolnilo svoje obveznosti odločanja v razumnem roku.
- 53 Pritožnice v zvezi s tem poudarjajo, prvič, da je bila zadeva precej manj zahtevna kot večina drugih zadev v zvezi z omejevalnimi sporazumi, vloženi pri Splošnem sodišču, in da je bilo število tožb omejeno, saj so le štiri udeleženke omejevalnega sporazuma vložile tožbo, in drugič, da čezmernega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem nikakor ni mogoče pripisati njihovemu ravnanju.
- 54 Komisija pa navaja, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča glede na to, da nespoštovanje sojenja v razumnem roku ne vpliva na rešitev spora, razveljavitev izpodbijane sodbe ne bi odpravila kršitve sojenja v razumnem roku.

Presoja Sodišča

- 55 Spomniti je treba, da je treba kršitev obveznosti iz člena 47, drugi odstavek, Listine, ki jo je storilo sodišče Unije, in sicer da o predloženi zadevi odloči v razumnem roku, sankcionirati z odškodninsko tožbo, ki se vložijo pri Splošnem sodišču, saj je taka tožba učinkovito sredstvo. Tako predloga za povrnitev škode, nastale, ker Splošno sodišče ni spoštovalo sojenja v razumnem roku, ni mogoče vložiti neposredno pri Sodišču v okviru pritožbe, ampak ga je treba vložiti pri Splošnem sodišču (sodbe Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 66, ICF/Komisija, C-467/13 P, EU:C:2014:2274, točka 57, ter Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točki 17 in 18).
- 56 Splošno sodišče, ki je pristojno na podlagi člena 256(1) PDEU in ki odloča o odškodninskem zahtevku, mora o takem zahtevku odločiti v drugačni sestavi, kot je ta, ki je odločala o sporu, v zvezi s katerim je potekal postopek, katerega trajanje se graja (glej v tem smislu sodbe Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 67; ICF/Komisija, EU:C:2014:2274, točka 58, ter Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 19).
- 57 Ob navedenem lahko Sodišče, če je očitno, ne da bi morale stranke v zvezi s tem predložiti dodatne dokaze, da je Splošno sodišče dovolj resno kršilo svojo obveznost, da o zadevi odloči v razumnem roku, to ugotovi (glej v tem smislu sodbe Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 90; ICF/Komisija, EU:C:2014:2274, točka 59, ter Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 20).
- 58 V obravnavani zadevi je tako. Trajanja postopka pred Splošnim sodiščem, in sicer približno pet let in devet mesecev, ki zajema zlasti obdobje štirih let in enega meseca, ki je preteklo med koncem pisnega postopka in glavno obravnavo, ne da bi bil sprejet kakršen koli procesni akt, ni mogoče razložiti ne z naravo ne s kompleksnostjo zadeve, kot tudi ne z njenim kontekstom. Namreč na eni strani spor, predložen Splošnemu sodišču, ni bil posebej kompleksen. Na drugi strani ni ne iz izpodbijane sodbe ne iz dokazov, ki so jih predložile stranke, razvidno, da bi bilo to obdobje neaktivnosti objektivno upravičeno ali celo, da bi k temu prispevale pritožnice.
- 59 Kljub temu je iz preudarkov iz točke 55 te sodbe razvidno, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrni.

Drugi pritožbeni razlog: prekoračitev neomejene pristojnosti Splošnega sodišča

Trditve strank

- 60 Drugi pritožbeni razlog pritožnic vsebuje tri dele.

- 61 S prvim delom tega pritožbenega razloga navajajo, da je Splošno sodišče v točkah 625, 626 in 630 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je prekoračilo svoje pristojnosti, saj je v okviru obravnavanja tožbenega razloga po uradni dolžnosti na podlagi neomejene pristojnosti ugotovilo odgovornost pritožnic glede dveh elementov kršitve člena 81(1) ES, in sicer védenja o mehanizmu nadomestil in predvidljivosti sistema nadzora.
- 62 Splošno sodišče naj bi prav tako v obravnavani zadevi odločalo *ultra petitem*, ker se Komisija v sporni odločbi ni oprla na te razloge, ker pritožnice teh razlogov niso navedle kot razlogov za razglasitev ničnosti in ti razlogi niso bili predmet nobene razprave, razen razloga glede dopustnosti izjave V. C.
- 63 Komisija pa trdi, da je Splošno sodišče pri odločanju o višini globe, naloženi pritožnicam, smelo upoštevati, da so pritožnice vedele za mehanizma nadzora in nadomestil, saj gre za dejansko okoliščino. Meni, da je Splošno sodišče lahko enako storilo glede izjave V. C., zlasti ker je Sodišče v točki 40 sodbe KNP BT/Komisija (C-248/98 P, EU:C:2000:625) Splošnemu sodišču, kadar to presoja ustreznost glob, priznalo možnost upoštevanja dodatnih informacij, ki niso bile vsebovane v odločbi, ki jo je preizkušalo, kot elementov, ki se zahtevajo na podlagi obveznosti obrazložitve. Nazadnje Komisija meni, da je pritožbeni razlog brezpredmeten, ker je Splošno sodišče že znižalo znesek globe.
- 64 Pritožnice z drugim delom drugega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah 624 in 625 izpodbijane sodbe presodilo, da v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti lahko upošteva izjavo V. C., da bi ugotovilo odgovornost pritožnic zaradi njihovega védenja o mehanizmu nadomestil in predvidljivosti sistema nadzora, kršilo pravico do poštenega sojenja, vključno z načelom enakosti orožij, pravico do obrambe in zlasti načelo kontradiktornosti.
- 65 Splošno sodišče naj bi ta načela kršilo s tem, da pred odločanjem pritožnicam ni natančno sporočilo narave in predmeta tega novega razloga v skladu z zahtevami, postavljenimi v členu 6 EKČP ter členih 47 in 48 Listine.
- 66 Komisija izpodbija te argumente tako, da vztraja pri dejstvu, da so dokaze, ki jih je V. C. predložil v zvezi z védenjem pritožnic o mehanizmih nadzora in nadomestil, prvič omenile pritožnice. Zato naj bi bilo absurdno, da pritožnice trdijo, da se s temi dokazi niso mogle seznaniti.
- 67 Pritožnice s tretjim delom drugega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo odgovornost pritožnic za dva elementa kršitve, v točki 626 izpodbijane sodbe izkrivilo dokaze in kršilo načelo domneve nedolžnosti. Ugotovitev naj bi temeljila na nepopolnem citatu izjave V. C., iz katere naj bi bilo tako jasno razvidno, da ta ni vedel ničesar o naravi mehanizma nadomestil, ki je bil predmet sporne odločbe.
- 68 Po mnenju Komisije pa Splošno sodišče, nasprotno, ni izkrivilo dokazov, navedenih v izjavi V. C.

Presoja Sodišča

- 69 Pritožnice s prvim delom drugega pritožbenega razloga v povezavi z drugim delom navedenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da je prekoračilo meje svoje neomejene pristojnosti, kot je opredeljena v členu 261 PDEU in členu 31 Uredbe št. 1/2003.
- 70 Za presojo utemeljenosti prvega dela tega pritožbenega razloga je treba najprej poudariti, da je Splošno sodišče po tem, ko je na eni strani v točkah 265, 266, 270 in 292 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisija ni dokazala udeležbe pritožnic pri zadevnih mehanizmih nadomestil in nadzora, in na drugi

strani, v točki 282 te sodbe, da Komisija sporne odločbe za ugotovitev odgovornosti pritožnic v zvezi s tem ni oprla na noben drug razlog kot njihovo udeležbo pri teh dveh elementih, v točkah od 624 do 626 in 630 navedene sodbe navedlo:

„624[...] v obravnavanem primeru lahko Splošno sodišče v okviru svoje neomejene pristojnosti upošteva izjavo V. C. z dne 6. decembra 2007.

625 [...] ob upoštevanju te izjave je treba ugotoviti, da so pritožnice vedele za udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri mehanizmu nadomestil in da so lahko tudi predvidele udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri sistemu nadzora.

626 Pritožnice je torej mogoče šteti za odgovorne za ta dva elementa kršitve (sodba Sodišča Komisija/Anic Participazioni, C-49/92 P, EU:C:1999:356, točka 83).

[...]

630 Glede na to, da je pritožnice mogoče šteti za odgovorne za sistem nadzora in mehanizem nadomestil ter vsa ostala kršitvena ravnanja, izhodiščnega zneska globe ni treba spremeniti [...].“

71 Prav tako je treba spomniti, da sistem sodnega nadzora odločb Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 PDEU in 102 PDEU zajema nadzor nad zakonitostjo aktov institucij, določen v členu 263 PDEU, ki se lahko na podlagi člena 261 PDEU in na predlog tožečih strank dopolni z izvajanjem neomejene pristojnosti Splošnega sodišča glede sankcij, ki jih na tem področju naloži Komisija (sodba Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 42).

72 V zvezi s tem, kot je imelo Sodišče priložnost večkrat pojasniti, se obseg nadzora zakonitosti iz člena 263 PDEU razteza na vse elemente odločb Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 PDEU in 102 PDEU, nad katerimi Splošno sodišče zagotavlja poglobljen nadzor, tako glede prava kot glede dejstev, glede na razloge, ki jih navedejo tožeče stranke (glej v tem smislu sodbe KME Germany in drugi/Komisija, C-272/09 P, EU:C:2011:810, točki 102 in 109; Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točki 62 in 82, ter Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točki 56 in 59), in ob upoštevanju vseh elementov, ki jih te predložijo, bodisi zgodnejših ali poznejših od sprejete odločbe in ne glede na to, ali so bili predloženi predhodno v okviru upravnega postopka ali prvič v okviru tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, če so ti elementi upoštevni za nadzor nad zakonitostjo odločbe Komisije (glej v tem smislu sodbo Knauf Gips/Komisija, C-407/08 P, EU:C:2010:389, točke od 87 do 92).

73 Vseeno je treba opozoriti, da sodišča Unije v okviru nadzora zakonitosti iz člena 263 PDEU ne morejo nadomestiti obrazložitve avtorja zadevnega akta s svojo obrazložitvijo (glej v tem smislu sodbo Frucona Košice/Komisija, C-73/11 P, EU:C:2013:32, točka 89 in navedena sodna praksa).

74 Poleg tega člen 261 PDEU določa, da „[se lahko] [z] uredbami, ki jih v skladu z določbami Pogodb sprejemata Evropski parlament in Svet skupaj in ki jih sprejema Svet sam, [...] Sodišču Evropske unije dodeli neomejena pristojnost glede kazni, predvidenih v teh uredbah“. Zakonodajalec Unije je na podlagi možnosti, ki jo daje ta določba, v členu 31 Uredbe št. 1/2003 določil, da „[ima Sodišče] [s] pritožbo zoper odločbo, s katero je Komisija določila globo ali periodično denarno kazen, [...] neomejeno pristojnost do pregleda odločbe [in da lahko] [n]aloženo globo ali periodično denarno kazen [...] prekliče, zniža ali zviša“.

75 Tako je sodišče Unije pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti, določene v navedenih členu 261 PDEU in členu 31 Uredbe št. 1/2003, pristojno, da poleg zgolj nadzora nad zakonitostjo sankcije presojo Komisije, avtorice akta, v katerem je bila prvotno določena višina zneska te sankcije, za določitev tega zneska nadomesti s svojo presojo (glej v tem smislu sodbo Groupe Danone/Komisija, C-3/06 P, EU:C:2007:88, točka 61).

- 76 Obseg te neomejene pristojnosti pa je, drugače kot nadzor zakonitosti iz člena 263 PDEU, strogo omejen na določitev zneska globe (glej v tem smislu zlasti sodbe *Groupe Danone/Komisija*, C-3/06 P, EU:C:2007:88, točka 62; *Alliance One International/Komisija*, C-679/11 P, EU:C:2013:606, točka 105; *Komisija in drugi/Siemens Österreich in drugi*, C-231/11 P à C-233/11 P, EU:C:2014:256, točka 126, ter *Telefónica in Telefónica de España/Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 45).
- 77 Iz tega izhaja, da se neomejena pristojnost, ki jo ima Splošno sodišče na podlagi člena 31 Uredbe št. 1/2003, nanaša le na njegovo presojo globe, ki jo je naložila Komisija, izključena pa je vsakršna sprememba elementov, ki tvorijo kršitev, ki jo je Komisija zakonito ugotovila v odločbi, o kateri odloča Splošno sodišče.
- 78 Splošno sodišče pa je v obravnavanem primeru, kot je bilo poudarjeno v točki 70 te sodbe, čeprav je ugotovilo, da Komisija ni dokazala, da so bile pritožnice udeležene pri mehanizmu nadomestil ali sistemu nadzora, in da sporna odločba ni oprta na noben drug razlog kot njihovo udeležbo pri teh dveh elementih kršitve, v točkah 625, 626 in 630 izpodbijane sodbe v okviru svoje neomejene pristojnosti ugotovilo, da so pritožnice vedele za udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri mehanizmu nadomestil, pa tudi, da so lahko predvidele njihovo udeležbo pri sistemu nadzora. Zato je presodilo, da, prvič, se lahko za to štejejo za odgovorne na podlagi člena 101 PDEU, in drugič, da je to treba upoštevati pri določitvi zneska globe.
- 79 Splošno sodišče je s tem napačno uporabilo pravo.
- 80 Ker je prvi del drugega pritožbenega razloga utemeljen, mu je torej treba ugoditi.
- 81 Zato je treba izpodbijano sodbo v delu, v katerem je v točki 3 njenega izreka ob upoštevanju ugotovitve, ki jo je Splošno sodišče na podlagi svoje neomejene pristojnosti v točkah 625, 626 in 630 te sodbe napačno sprejelo, in sicer, da so pritožnice vedele za udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri mehanizmu nadomestil in da so prav tako lahko predvidele njihovo udeležbo pri sistemu nadzora ter da jih je zato mogoče šteti za odgovorne, določen nov znesek glob, naloženih pritožnicam, razveljaviti.
- 82 Ob upoštevanju zgoraj navedenega o drugih elementih drugega dela in o tretjem delu drugega pritožbenega razloga ni več treba odločiti.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 83 V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to ob morebitni razveljavitvi izpodbijane sodbe samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.
- 84 To velja v obravnavani zadevi, saj ima Sodišče na voljo vse elemente, ki jih potrebuje za odločitev o tožbi.
- 85 V ta namen je treba poudariti, da je glede na točko 1 izreka sporne odločbe, kakor je bila z izpodbijano sodbo razglašena za delno nično, in ob upoštevanju zavrnitve prvega pritožbenega razloga v točki 49 te sodbe dokončno dokazano, da je treba pritožnice šteti za odgovorne za udeležbo – v obdobju od 31. januarja 1995 do 1. oktobra 2002 za družbi GALP Energía España in Petróleos de Portugal ter v obdobju od 22. aprila 1999 do 1. oktobra 2002 za družbo GALP Energía SGPS – pri celoti sporazumov in usklajenih ravnanj pri trženju cestogradbenega bitumna, ki so pokrivali celotno špansko ozemlje (razen Kanarskih otokov) ter so zajemali sporazume o razdelitvi trga in usklajevanju cen.

- 86 Ugotovitev, ki jo je sprejelo Splošno sodišče o neobstoju dokaza o udeležbi pritožnic pri mehanizmu nadomestil in sistemu nadzora, v skladu s členom 264, prvi odstavek, PDEU ne more povzročiti ničnosti sporne odločbe v celoti, saj so ti elementi pomožni sestavni deli zadevne kršitve. Okoliščina, da Komisija ni predložila dokaza o taki udeležbi pritožnic, namreč ne spremeni vsebine sporne odločbe, ker je enotna in trajajoča kršitev, ki jo je ugotovila, sestavljena – kot je razvidno iz točk 12 in 13 te sodbe – iz predvsem dveh poglavitnih kršitvenih sklopov, in sicer razdelitve trga in usklajevanja cen (glej v tem smislu sodbo Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točke od 36 do 38).
- 87 Glede na navedeno je treba na podlagi neomejene pristojnosti, ki je Sodišču priznana s členom 261 PDEU in členom 31 Uredbe št. 1/2003, odločiti o znesku globe, ki jo je treba naložiti pritožnicam (sodba Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 73 in navedena sodna praksa).
- 88 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče, ki na podlagi člena 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča samo dokončno odloči o sporu, pristojno, da v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti presojo Komisije nadomesti s svojo presojo in naloženo globo ali periodično denarno kazen posledično prekliče, zniža ali zviša (glej zlasti sodbo KME Germany in drugi/Komisija, C-389/10 P, EU:C:2011:816, točka 130 in navedena sodna praksa).
- 89 Da bi določilo znesek naložene globe, je Sodišče pristojno, da samo presodi okoliščine obravnavanega primera in vrsto zadevne kršitve (sodba Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin/Komisija, 322/81, EU:C:1983:313, točka 111).
- 90 To izvajanje na podlagi člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 pomeni, da je treba za vsako kaznovano podjetje upoštevati težo in trajanje zadevne kršitve ob spoštovanju predvsem načel obrazložitve, sorazmernosti, individualizacije sankcij in enakega obravnavanja (glej v tem smislu sodbe Komisija in drugi/Siemens Österreich in drugi, od C-231/11 P do C-233/11 P, EU:C:2014:256, točki 53 in 56; Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 75, ter Komisija/Parker Hannifin Manufacturing in Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, točka 77), in ne da bi bilo Sodišče vezano na okvirna pravila, ki jih je Komisija določila v svojih smernicah (glej po analogiji sodbo Italija/Komisija, C-310/99, EU:C:2002:143, točka 52), tudi če te lahko sodišča Unije vodijo pri izvajanju njihove neomejene pristojnosti (glej v tem smislu sodbo Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 80 in navedena sodna praksa).
- 91 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da so bile pritožnice na španskem ozemlju udeležene pri enotni in trajajoči kršitvi, ki jo sestavljajo predvsem sporazumi o razdelitvi trga in usklajevanju cen in ki je zaradi svoje narave zelo resna (glej v tem smislu sodbo Versalis/Komisija, C-511/11 P, EU:C:2013:386, točka 83), in sicer v dolgem obdobju sedmih let in osem mesecev za družbi GALP Energía España in Petróleos de Portugal ter treh let in pet mesecev za družbo GALP Energía SGPS.
- 92 Prav tako je treba v zvezi s posamičnim položajem pritožnic upoštevati, da so razpolagale, kot je razvidno iz točke 514 sporne odločbe, s tržnim deležem v višini 4,54 %, na podlagi česar je mogoče šteti, kot je ugotovilo Splošno sodišče v točki 631 izpodbijane sodbe, da zaradi svoje velikosti s svojim kršitvenim ravnanjem niso mogle povzročiti zelo resne škode za konkurenco. Poleg tega je Komisija v točkah 566 in 567 sporne odločbe pravilno poudarila, da so bile pritožnice pri kršitvi udeležene v bolj omejenem obsegu kot druga podjetja.
- 93 Sodišče se za določitev zneska globe, ki se naloži pritožnicam, strinja s presojo Komisije in Splošnega sodišča glede osnovnega zneska globe ter glede 10-odstotnega znižanja tega zneska zaradi omejene udeležbe pritožnic pri sporni kršitvi. Vseeno je treba uporabiti dodatno 10-odstotno znižanje osnovnega zneska, tako da se to znižanje prišteje k že s sporno odločbo odobrenemu 10-odstotnemu znižanju, in sicer, ker Komisija ni dokazala udeležbe pritožnic pri mehanizmu nadomestil in sistemu nadzora.

- 94 V teh okoliščinah in ob upoštevanju vseh dejanskih okoliščin obravnavane zadeve (glej sodbo Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 78 in navedena sodna praksa) se znesek globe, solidarno naložene družbama GALP Energía España in Petróleos de Portugal, določi na 7,7 milijona EUR, od katerega je družba GALP Energía SGPS solidarno odgovorna v višini 5,72 milijona EUR.

Stroški

- 95 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena ali če je utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu.
- 96 Na podlagi člena 138(1) tega poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Člen 138(3) navedenega poslovnika poleg tega določa, da če vsaka stranka uspe samo deloma, nosi vsaka svoje stroške. Vendar lahko Sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke.
- 97 V zvezi s tem je treba ob upoštevanju okoliščin obravnavanega primera odločiti, da pritožnice nosijo dve tretjini stroškov Komisije in svojih stroškov v okviru pritožbe, Komisija pa nosi tretjino svojih stroškov in stroškov pritožnic v zvezi s tem postopkom. Poleg tega vsaka stranka ob upoštevanju tožbenih razlogov, ki so jih pritožnice navedle pred Splošnim sodiščem in ki so bili deloma dokončno zavrjeni, nosi svoje stroške postopka na prvi stopnji.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. septembra 2013, Galp Energía España in drugi/Komisija (T-462/07, EU:T:2013:459), se razveljavi v delu, v katerem je v točki 3 te sodbe ob upoštevanju ugotovitve, ki jo je Splošno sodišče na podlagi svoje neomejene pristojnosti v obrazložitvi te sodbe napačno sprejelo, in sicer, da so družbe GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA in GALP Energía SGPS SA vedele za udeležbo drugih udeleženk omejevalnega sporazuma pri mehanizmu nadomestil in da so prav tako lahko predvidele njihovo udeležbo pri sistemu nadzora ter jih je zato mogoče šteti za odgovorne, določen nov znesek glob, naloženih družbam GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA in GALP Energía SGPS SA.**
- 2. Pritožba se v preostalem zavrne.**
- 3. Znesek globe, ki je bila v členu 2 Odločbe Komisije C(2007) 4441 final z dne 3. oktobra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES (zadeva COMP/38.710 – Bitumen (Španija)) solidarno naložena družbama GALP Energía España SA in Petróleos de Portugal SA, se določi na višino 7,7 milijona EUR, od katerega je družba GALP Energía SGPS SA solidarno odgovorna v višini 5,72 milijona EUR.**
- 4. Družbe GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA in GALP Energía SGPS SA nosijo dve tretjini stroškov Evropske komisije in svojih stroškov v okviru pritožbe ter svoje stroške v zvezi s postopkom na prvi stopnji.**
- 5. Evropska komisija nosi tretjino svojih stroškov in stroškov družb GALP Energía España SA, Petróleos de Portugal SA in GALP Energía SGPS SA v zvezi s pritožbenim postopkom ter svoje stroške v zvezi s postopkom na prvi stopnji.**

Podpisi